

Nuuk, 29.11. 2011

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

1. Når Sundhedsvæsenet i Grønland vurderer og behandler personer ramt af ADHD-lidelser, bliver personerne herefter diagnosticeret som havende en sygdom eller vurderet som havende et handicap?
 2. Hvor mange unge i Grønland vurderes at have en ADHD-lidelse og hvilke overvejelser gør Naalakkersuisut sig med hensyn til en nærmere undersøgelse heraf?
 3. Har Naalakkersuisut planer om at iværksætte en handlings- og strategiplan omkring udbredelsen af ADHD i Grønland?
 4. Danmark har siden 1994 i forbindelse med ADHD-lidelser anvendt WHO's internationale klassifikationsmetode af sygdomme (International Classification of Diseases, ICD-10). Bliver denne klassifikationsmetode også anvendt i Grønland i.f.m. ADHD?
 5. Har man i Grønland en opgørelse over medicinforbruget i forbindelse med ADHD?
- (Medlem af Inatsisartut Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Kort forinden Inatsisartut's efterårssamling 2011 stillede vi § 37-spørgsmål til Naalakkersuisut (§37-173/2011) omkring i hvor stort omfang DIH beskæftiger sig med behandling af børn med ADHD og Autismelidelser, samt om hvordan overvågningen af disse lidelser er organiseret og struktureret på.

Naalakkersuisut oplyste i deres svar at der observeres flere og flere børn med ADHD med den konsekvens, at der kommer flere børn i behandling i sundhedsvæsenet. Vi ved nu at flere og flere får ADHD-lidelser, hvorfor det er tvingende nødvendigt med politiske tiltag og fokus omkring problemet da vi alle ved at disse børn også når voksenalderen.

Det er nødvendigt med samarbejde og en støtteindsats dersom vi vil sikre at et barn med ADHD går en god og tryk fremtid i møde. Forældre, pædagoger, lærere og kommunale socialarbejdere er centrale i dette arbejde. En vellykket støtte- og behandlingsindsats overfor børn med ADHD forudsætter imidlertid, at der i samtlige kommuner etableres gode rammer og struktur for behandlingsindsatsen.

Som nævnt tidligere observeres der flere og flere med ADHD-lidelser. Dette stiller store krav til os. Man ved at børn med en uopdaget ADHD-lidelse og som ikke har fået tidlig behandling, kan få alvorlige problemer med dagligdagen i sine unge år samt som voksen.

For at børn med ADHD på længere sigt kan få et godt og værdigt liv i samfundet er det nødvendigt, at børnene og forældrene modtager god hjælp. Derfor er det nødvendigt, at der etableres bedre redskaber og hjælpemidler til alle involverede, end tilfældet er i dag.

Udover medicinbehandling er det nødvendigt at afklare hvordan barnet bedst kan involveres, at skoler med ADHD-elever kontinuerligt tilbydes kurser i håndtering af lidelsen samt ved at forældrene gives større viden om lidelsen. At vi kan give børnene et værdigt liv fremover er vi ikke i tvivl om, men det forudsætter at der først tilvejebringes særskilte handlingsplaner for disse børn.

